162 Truu ja ustav karja hoidja

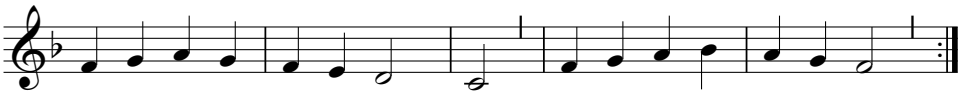

Truu ja us - tav kar - ja hoid - ja, kait - se o - ma ki - ri - kut!
Vaen - la - sed kõik ä - ra või - da! kes Su rah - vast põ - la - nud.

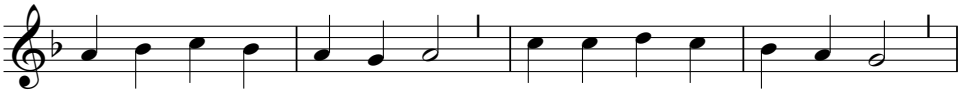

Ne - mad õe - lalt mäs - sa - vad, kõi - gest hin - gest vih - ka - vad

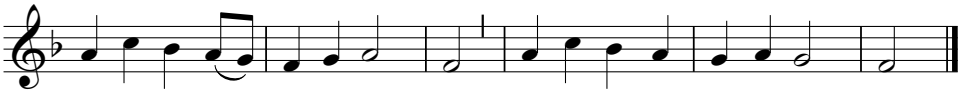

Si - nu pä - ran - dit ja rii - ki. Tu - le, Jee - sus, või - da kõi - ki!

2. Suur on kurja vaimu võimus,
meie vastu sõdib ta.
Sina, Jeesus, oled ainus,
kes võib teda väärata.
Sinu riik on meie au,
Sinu sõna meie nõu,
kuigi saatan eksitada
püüab meid ja hukka saata.

3. Usule too õiget elu,
Jeesus, raskel ajal nüüd!
Küll siis kannatame valu
ega kogu jälle süüd.
Kui jääb nõrgaks mõne meel,
mõni kahtleb, kõigub veel,
kasvab suureks vaev ja häda, -
anna jõudu kanda seda.

4. Vaenlasedki võta ise
kurjast ümber pöörata!
Usku, lootust Sinu käsi
andku armastusega.
Eksijaile juhata
õiget teed ja valmista
kõigi meeli pattu jätma,
Sinu armu vastu võtma.

5. Palvele Sa väge saada,
virgeiks valvajaiks meid tee.
Nõtru võta kinnitada,
küll siis käime Sinu teed.
Sõdi koguduse eest,
võidu saame Sinu käest.
Meile elukrooni anna
ja meid viimaks taeva kanna.

Viis: "Minu hing, oh ole rõõmus!
(Freu' dich sehr, o meine Seele / Ainsi que la biche ree)
Louis Bourgeois, arvatavasti 1500-1561,
"Trente Quatre Pseaumes de David", Genf, 1551.
Sõnad: Henriette Catharine von Gersdorf, 1648-1726.
Tõlge: Carl Peter Ludwig Maurach, 1824-1900.